

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Eius vltima verba. n. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606. cum vita ipsius causâ deponam. Magnum sanè beneficium, pro quo immensas illi par est vt habeam gratias agamq̃ue. Quis enim dies alius magis mihi optandus fuisset, quàm is in quo mortis & Crucis Christi per Ecclesiam Catholicam vniuersam celeberrima est commemoratio? scitis plerique vestrum quâ de causâ nunc moriar; eâ nimirum quoniam rem in Confessionis Sacramento narratam non detexi; in quo etsi in Deum non peccaui, videor tamen quam plurimis in Regem offendisse, quod certè perquam dolenter fero. Eam tamen scire debetis esse apud nos reuerentiam Sacramenti, vt nulla ratione effici liceat quæ in eo accepta sunt scelera, nisi vbi & quando pœnitens ipse licentiam concesserit. In eo vno fortasse potuerim offendisse, quod suspiciones meas aliunde natas silentio presserim, alijs interim rationibus conatus turbulentorû animos sedare & molitiones anteuertere: Fefellit me mea opinio; atq; de hoc silentio veniam rogo.) Cùm vnus quispiam obijceret Catesbeyum extra Confessionē explicuisse mentem suam, & diceret habere se eius rei testem ipsius *Garnetti* Chirographum, "Exhibe Chirographum, inquit *Garnettus*, si mea sit verè scriptura, vtique non negabo; Certus sum tamen te nihil huiusmodi posse producere.) Is inserta in peram manu nihil reperiens, ab astante famulo reposcit; hic domi haberi ait. "Sane, inquit *Garnettus*, neque hic neque domi habes: Procul fui semper ab omni huiusmodi cogitatione, vt in se mala, & ab rectè institutis Catholicis moribus aliena, hortorq̃ue omnes vt ab huiusmodi turbulentis machinationibus abstineant, discantq̃ue in patientia possidere animas. Rogatus an quidquam aliud haberet dicendum?" Hoc tantum, inquit, vt mecum & pro me orent omnes Catholici.

XXXIII. Ab ora theatri ductus ad pedem scalæ quæ nitebatur patibulo; cùm peteretur an existimaret se iuste damnatum? Respondit, "In eo non iuste quod quasi conscius cuniculorum & pulueris sub ædibus Comitiorum repositi; nam de ea re nihil rescui nisi eo loco & modo quo enuntiare non potui. Si verò de suspitione mea, quam dixi, nemini patefacta quæstio sit, vni cuiusque iudicio permitto vt sentiat quod visum fuerit. Exutus vestibus vique ad indusium (quod ad talos vique erat consutum) paulum nixus genibus tacitus orauit, tum conscensis gradibus "Benedicat vobis omnibus Deus faciatq̃ue Romano-Catholicos; alijs enim nos patet ad Cœlum aditus. Deus Dominus noster Regi, Regina, Principi, omniq̃ue Concilio benedicat. Quod cum initio examinaret, non egi aperte cum Proceribus deputatis ea ratio fuit, quod vinculo Sacramenti prohiberet; quando verò comperi ab subauleantibus rem prolatam in medium, satius existimaui rem vti erat fateri quàm silentio meo ansam dare suspitionibus & sermonibus; prona enim sunt hominum ingenia ad deteriora semper suspicanda & proferenda; nè etiam Charissimo Fratri meo *Tesimondo* aliquid de fama decederet, cùm existimaretur plus se immiscuisse huic facinori quàm reuera se imilcuit. Quæ autem demum dixi, de eius licentia dixi. Quod reliquum est, Morior Catholicus. *Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum. Hoc signum Crucis eris in cælo*

Eius vltima verba.

in Cælo cum Dominus ad iudicandum venerit. Alleluia. Tum breui Hymno salutate Virgine Matre, repetitisq; aliquoties verbis Christi Dñi ex Psalmo, *In manus tuas commendo spiritum meum*, decussatis ad pectus brachijs, petensq; à Deo vt id signum in corde ad extremum vsque portaret, de scala deijcitur: Parâ em carnificem quâto cyus funem præscindere clamore populus deterret, ingeminans abstinere, abstinere, pendeat ad extremum spiritum. Morientem altum silentium, & multa commiseratio consecuta est; alijs ex modesta gravitate, alijs ex animi vultuq; constantia (quæ & in mortuo perseveravit) alijs ex prudentibus responsis arguentibus in talem virum tam atrox facinus cadere non potuisse; Sanctumque & in Cælum haud dubie receptum pronuntiabant. *Tam est valda in quantumuis falsa criminatione Innocentia; quam Deus Optimus Maximus confirmare voluisse videtur hoc ostento.*

XXXIV. Cùm turba ab theatro tantisper secessisset, *Ioannes VVilkinsonus*, honesto loco natus Iuuenis Catholicus, non tam visendi quàm si qua ratione posset nonnihil reliquiarum tollendi studio accedens, quarebat inter paleas colligendo sanguini lubiectas, si fortè quid occurreret, cùm nec opinanti, & incerto qui id accidisset, spica tineta cruore defertur in manus: voti compos, rectâ domum Matronæ spectatæ fidei & pietatis contendit traditq; spicam; illa Crystallo in lusa religiosè custodit. Non multos post dies incidit sermo de *Garnetto*, & de reliquijs cum quodam matronæ bene noto viro, præsentate *Ioanne*; hic audis videndi colendique sumpto in manus Crystallo & diligenter lustrato. "Quid vos, inquit, de sanguine? Ego præter humanâ faciem nihil video." Exciuit ea vox Matronâ & *Ioannem*, eò magis attonitos quòd præter paucas in spica sanguinis guttas nihil antea conspexerant; tû verò alios & alios, cùm sibi vix ipsi crederent, veritatis vel exploratores vel testes adhibuerunt. Cùm constanter pluribus & humana ea effigies, & verò *Garnetti* quàm similima videretur, diuino beneficio viuentem in suo sanguine Martyrem agnouerunt. Dumq; alij, vt fit, alijs Catholici rem indicant, & concurrationes videndi causâ fiunt, neque contineri iam Catholicorum conscientia eius fama potest, periculosa Dominis esse capit. Igitur ad Hispaniensem Legatum perlata, vt attulit Dominis securitatem ita multo reddita est illustrior. Nam ab illo primarijs Regni Proceribus ostensa & consiliarijs, non Regiâ modò vibentq; sed vniuersam Insulam compleuit admiratione. Cantuariensis Pseudo Archiepiscopus indignum ratus se Præsule tantum, & quidem paleâ, Caluinianæ superstitioni vulnus inflicto, ea de re quæstionem instituens plures coniecit in carcerem ad quos eam spicam pertinuisse suspicaretur. Ferunt etiam accitos pictores qui rem arte imitarentur vt miraculi auctoritas eleuaretur; Qui cum respondissent humano artificio perfici id nullo modo posse, prodigium suo iudicio confirmarunt. Nec minor Procuratoris Regij iudiciumque rabies qui lædi Majestatem clamabant si quem ipsi non ita pridem damnarant, eum diuina sententia tanto edito ostento absolueret. Sed qui muscis olim culicibusq; egit suorum in Ægypto causam cõtuditq; Regis perniciâ, idem duabus sanguinis

T t

gut-

De vultu
in spica ex
presso.